

Διευθυντής Κ.Ο.Θ.
Γεώργιος Βράνος

Ειδικό Ταμείο Οργάνωσης
Συναυλιών (Ε.Τ.Ο.Σ.) της Κ.Ο.Θ.
Πρόεδρος
Ούβε Μάτσκε
Αντιπρόεδρος
Δημήτριος Χανδράκης
Μέλη
Θεοφάνης Καραγιώργος
Εύη Δελφινόπουλου
Χρίστος Γαλιλαίας

www.tssο.gr

ΜΟΥΣΙΚΟΙ ΤΗΣ Κ.Ο.Θ.

Α' Βιολιά Σ. Παπάνας, Α. Σουσιάμογλου (Εξαρ) / Γ. Πετρόπουλος, Θ. Πατσαλίδης (ΚοΡΑ) / Ε. Παπαδημήτρης, Ε. Δελφινόπουλου, Κ. Αρχοντής, Γ. Κανδυλίδης, Γ. Πατά, Μ. Σπανού, Ε. Ταλακούδη, Χ. Λαζαρίδου, Γ. Γαρυφαλλάς, Ε. Λάπτας, Σ. Κακάμπουρας (Tutti)
Β' Βιολιά Α. Τζίμα, Α. Παπανικόλαου (ΚοΡΑ) / Α. Τζαφέρης, Ν.Μπόγκοραντ (ΚοΡΒ) / Μ. Τοπσιδης, Θ. Θεοδωρίδης, Δ. Παπαστεργίου, Ι. Both, Ε. Κουζώφ, Π. Μυλαράκη, Ε. Αδαμόπουλος, Μ. Εκλεκτού, Γ. Κουγιουμτζόγλου, Μ. Μιχαηλίδης, Ί. Σελαμαζίδης, Ί. Συμονίδου, Α. Μισυρλή, Ν. Τσανακός, Ι. Τοπούρια (Tutti)
Βιόλες Ν. Νικολαΐδης, Χ. Σειρά (ΚοΡΑ) / Α. Πορίχης, Α. Βόλτση (ΚοΡΒ) / Φ. Ποπικά, Ε. Παραλικά, Χ. Βλάχος, Κ. Μητροπούλου, Β. Θεοδωρίδου, Δ. Δελφινόπουλος, Ρ. Τερζιάν, Δ. Φωτιάδης, Π. Μεταξάς, Θ. Σουρκούνης (Tutti)
Βιολοντσέλα Β. Σαΐτης, Α. Χανδράκης, Ν. Γκουντίμοβ (ΚοΡΑ) / Λ. Μανώλα (ΚοΡΒ) / Β. Δάβαρης, Δ. Πολυζωίδης, Γ. Στέφος, Χ. Γρίμπας, Μ. Ανισέγκου, Δ. Αλεξάνδρου, Ι. Κανάτσου, Ζ. Στέπιτς (Tutti)
Κοντραμπάσα Χ. Χειμαριός (ΚοΡΑ)/ Γ. Χατζής, Η. Σουμελίδης (ΚοΡΒ) / Ε. Μπουλασίκη, Ε. Παντελίδου, Μ. Σαπουντζής, Γ. Πολυχρονιάδης (Tutti)
Φλάουτα Ν. Δημόπουλος, Ό. Γκόγκας (ΚοΡΑ) / Γ. Ανισέγκος, Μ. Χατζή (ΚοΡΒ) /Ν. Κουκής (Tutti)
Όμποε Δ. Καλταζίδης, Δ. Κίτσος (ΚοΡΑ) / Γ. Τσόγιας-Ραζάκοβ, Π. Κουγιουμτζόγλου (ΚοΡΒ)
Κλαρινέτα Κ. Παπαδόπουλος, Χ. Γραονίδης (ΚοΡΑ) / Α. Σταυρίδης (ΚοΡΒ) / Β. Καρατζίβας (Tutti)
Φαγκότα Γ. Πολίτης (ΚοΡΑ) / Κ. Βαββάλας, Μ. Πουλιούδη (ΚοΡΒ) / Μ. Ηλιοπούλου (Tutti)
Κόρνα Τ. Ελευθεριάδης, Τ. Παπαδόπουλος (ΚοΡΑ) / Β. Βραδέλης, Π. Φειζός (ΚοΡΒ) / Δ. Δεσποτόπουλος (Tutti)
Τρομπέτες Σ. Παπαδόπουλος, Γ. Νέτσakas (ΚοΡΑ) / Γ. Λασκαρίδης (ΚοΡΒ) / Δ. Κουρατζίνος (Tutti)
Τρομπόνια Φ. Στεφανίδης, Α. Ντώνες (ΚοΡΑ) / Φ. Δράκος, Γ. Κόκκορας (ΚοΡΒ) / Ε. Μπαλτάς (Tutti)
Τούμπα Π. Γεωργιάδης (ΚοΡΒ)
Τύμπανα Δ. Βίττης, Β. Αφανάσιεβ (ΚοΡΑ)
Κρουστά Ε. Αγγουριδάκης, Ν. Μιχαηλίδου (Tutti)
Άρπα Κ. Γίμα (ΚοΡΑ)
Πιάνο Μ. Λιακοπούλου (ΚοΡΑ)

Έφορος Κ.Ο.Θ. Α. Χανδράκης
Βοηθός Εφόρου Λ. Μανώλα

** Οι μόνιμοι μουσικοί της Κ.Ο.Θ. αναφέρονται με σειρά αρχαιότητας*

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ ΤΗΣ Κ.Ο.Θ.

Μ. Νιμπή (Γραμματεία), **Μ. Παπακωνσταντίνου** (Γραμματεία Καλλ. Διεύθυνσης – Εκπαιδευτικά Προγράμματα), **Φ. Χατζισίμου** (Υλοποίηση Καλλ. Προγραμματισμού), **Ν. Κυριακού** (Προβολή & Επικοινωνία), **Θ. Καραμανίδου** (Μουσική Βιβλιοθήκη- Αρχείο), **Μ. Αδάμος**, **Έ. Τερζή** (Λογιστήριο), **Π. Γιάντσης**, **Γ. Νιμπής** (Φροντιστές), **Έ. Παράσχου**, **Γ. Κοκόλη** (Ταμείο)

Επιμέλεια εντύπου - κείμενα: Νίκος Κυριακού
Σχεδιασμός: ARTCORE
Εκτύπωση:Visual Advertising

Απαγορεύεται η φωτογράφιση και η βιντεοσκόπηση κατά τη διάρκεια της συναυλίας. Η είσοδος στη συναυλία επιτρέπεται σε παιδιά άνω των έξι ετών.

Mihkel Kütson

διεύθυνση ορχήστρας

2006, ως νικητής πλέον του Γερμανικού Βραβείου Διεύθυνσης Ορχήστρας, πήρε τη θέση του Καλλιτεχνικού Διευθυντή στο Κρατικό Θέατρο και τη Συμφωνική Ορχήστρα Schleswig-Holstein (2007-12).

Ο Mihkel Kütson έχει εμφανιστεί με πολλές σημαντικές ορχήστρες όπως: τη Staatskapelle Dresden, τη Rundfunk-Sinfonieorchester Berlin, τη Deutsches Symphonie-Orchester Berlin, τη WDR Symphony Orchestra Cologne, τη NDR Radio-philharmonie Hannover, τη SWR Radio Symphony Stuttgart, τη Dortmund Philharmonic, τη Συμφωνική Ορχήστρα του Ντύσελντορφ, τις Φιλαρμονικές της Νυρεμβέργης και της Στουτγάρδης, τη Deutsche Kammerphilharmonie της Βρέμης, τις Κρατικές Ορχήστρες Θεσσαλονίκης και Αθηνών, την Εθνική Συμφωνική Ορχήστρα της Ιρλανδίας, τη Φιλαρμονική της Βαρσοβίας, την Εθνική Ορχήστρα της Εσθονίας και τη Φιλαρμονική Ορχήστρα της Τσιβάν.

Στον τομέα της όπερας συνεργάζεται συχνά με την Όπερα της Δρέσδης και την Komische Oper στο Βερολίνο, την Εθνική Λυρική Σκηνή της Εσθονίας ενώ ξεχωρίζει και η συνεργασία του με τη Συμφωνική Ορχήστρα Staatskapelle του Χάλλε.

Τη σεζόν 2016–16 έχει διευθύνει, μεταξύ άλλων, τα έργα 'Peter Grimes', 'Rosenkavalier', 'Un ballo in maschera' και 'Katja Kabanova'.

Ο Όθωνας Γκόγκας θεωρείται από τους πιο χαρισματικούς και δραστήριους φλαουτίστες της γενιάς του αποσιώνας βραβεία στους Πανελλήνιους Μαθητικούς αγώνες τις χρονιές 1999 και 2001, στον 1ο Πανευρωπαϊκό Διαγωνισμό Φλάουτου το 2007 στην Θεσσαλονίκη, στο Διαγωνισμό Jonathan Myall για νικόλο φλάουτο στην Αγγλία το 2008, ενώ πρόσφατα κέρδισε το "Bärenreiter Urtext Prize" στον παγκόσμιο διαγωνισμό ARD, τον Σεπτέμβριο του 2015 στο Μόναχο.

Εμφανίζεται τακτικά με το Ventus Ensemble, όπου είναι και ιδρυτικό μέλος.

Από το 2008 είναι πρώτος κορυφαίος φλαουτίστας στην Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης.

Νίλσεν, Βασκς & Μπερλιόζ

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

Καρλ Νίλσεν: Εισαγωγή 'Ηλιος', έργο 17

Πέτερης Βασκς: Κοντσέρτο για φλάουτο

Διάλειμμα

Εκτόρ Μπερλιόζ: Φανταστική Συμφωνία

Ο **Καρλ Νίλσεν** θεωρείται ο μεγαλύτερος Δανός συνθέτης όλων των εποχών. Εκτός από συνθέτης υπήρξε και ένας αξιόλογος μάετρος και βιολονίστας, ενώ επέδειξε και μία σημαντική εκπαιδευτική δραστηριότητα, από τη θέση του στη Βασιλική Ακαδημία Μουσικής της Δανίας. Το προσωπικό του στυλ γραφής, το οποίο το εξέλιξε διρκώς στην καριέρα του, διαμόρφωσε όχι μόνο την εθνική μουσική ταυτότητα της χώρας του, αλλά και τη σκανδιναβική μουσική του 19ου και 20ου αιώνα. Στο κέντρο της Κοπεγχάγης αναγέρθηκε μνημείο προς τίμηό του, από τα χέρια της διάσημης γλύπτριας συζύγου του. Στην επιγραφή που έγραψε η ίδια αναφέρει χαρακτηριστικά: «Ηθελα να πάρω ένα φτερωτό άλογο, αιώνιο σύμβολο της ποίησης, και να τοποθετήσω στη ράχη του έναν μουσικό. Αυτός να στέκεται εκεί, ανάμεσα στους δυνατούς ανέμους, και να φυσάει τον αυλό του πάνω από την Κοπεγχάγη».

Ο **Πέτερης Βασκς** είναι ένας πολυβραβευμένος σύγχρονος Λετονός συνθέτης που χαρακτηρίζεται για τις οικολογικές του ευαισθησίες. Οι συνθέσεις του αποτέλεσαν συνώνυμο του αγώνα της χώρας του για ανεξαρτησία και έχουν βαθιές ρίζες στη λαϊκή μουσική παράδοση της Λετονίας. Τα χαρακτηριστικά παιχνιδίσματα, η μελωδική λεπτότητα και η πλούσια εκφραστικότητα των έργων του έχουν ορίσει το προσωπικό του ύφος, το οποίο οι ειδικοί το έχουν χαρακτηρίσει ως «πνευματικό, υποβλητικό και ιδιαίτερα εκφραστικό, μέσα από το οποίο αναδεικνύονται τα ανθρωπιστικά ιδεώδη και καταδικάζεται παράλληλα κάθε καταστροφή της φύσης, γεγονός που έρχεται σε αντίθεση με αυτά τα ιδεώδη"

Ο **Λουί Εκτόρ Μπερλιόζ** υπήρξε ένας σημαντικός πιονέρος της μουσικής και μία πολύπλευρη καλλιτεχνική προσωπικότητα, που ήταν τόσο μπροστά από την εποχή του, ώστε χρειάστηκαν χρόνια για να εκτιμηθεί και να αξιολογηθεί πλήρως η τεράστια προσφορά του. Σημαντικός συνθέτης και κορυφαίος ενορχηστρωτής, ικανός μάεστρος και διεισδυτικός μουσικοκριτικός, σοβαρός μελετητής και ιστορικός της μουσικής, αλλά και μαχητής των ιδεών του, με τις οποίες συνέβαλλε στην καθιέρωση του ρομαντικού κινήματος, ο Μπερλιόζ αποτελεί αναμφισβήτητα ένα σημείο αναφοράς στην ιστορία της μουσικής.

Νίκος Κυριακού

Carl Nielsen (1865–1931): Εισαγωγή 'Ηλιος', έργο 17 12'

Η θεελλώδης σχέση του Νίλσεν με την επίσης διάσημη καλλιτέχνη σύζυγό του κέντρισε το ενδιαφέρον του κόσμου στις αρχές του 20^{ου} αιώνα. Οι ισχυρές προσωπικότητες και οι επιτυχημένες καριέρες του κορυφαίου μουσικού και της κορυφαίας γλύπτριας συγκρούσαν συχνά και προκαλούσαν θύελλες. Αυτές οι κόντρες έδωσαν για μία επαίστα (1897-1904) δημιουργική τροπή στον Νίλσεν, αποτελώντας μορφή για να ψάχνει διέξοδο, μέσω της σύνθεσης, στα ίδια εξόδια της ζωής του. Αυτή η επονομαζόμενη 'ψυχολογική περίοδος' του συνθέτη χαρακτηρίζεται από τη διοκτεύση των βαθύτερων συναισθημάτων στα έργα του και από μία εναγώνια προσπάθεια ενδοσκοπήσης στον ανθρώπινο ψυχικό κόσμο, για την αναζήτηση βαθύτερων αιτιών στις συμπεριφορές. Η *Εισαγωγή 'Ηλιος* γράφτηκε μέσα σε αυτό το διάστημα και αποτυπώνει γλαφυρά τη διάθεση του συνθέτη την άνοιξη του 1903, όταν το ζευγάρι έκανε μία προσπάθεια να συνδυάσει τις καριέρες του με μία απόδραση στον αναζωογονητικό ήλιο της χώρας μας. Στην Άννα Μαρία Νίλσεν είχε παραχωρηθεί τον εϊδικό προνόμιο να κάνει αντίγραφα των αγάλματων των αγαλμάτων της Ακρόπολης. Ο Νίλσεν, ο οποίος ενδιαφερόταν πολύ για την αρχαιολογία, την ακολούθησε στην Αθήνα και πάνω στον ιερό λόφο, ήρεμος από την προσωρινή ανασκαφή και μαγεμένος από το περιβάλλον, εμπνεύστηκε τη συγκεκριμένη σύνθεση, με την οποία περιγράφει όλη την πορεία του ήλιου πάνω από το Αιγαίο, από τη θριαμβευτική ανατολή του ως το αρχοντικό του βασιλείμα. Στις σημειώσεις του πάνω στην παρτιτούρα του έργου γράφει: «*Σιωπή και σκοτάδι, ο ήλιος ανατέλλει με ένα χαρμύσυνο εγκωμιαστικό τραγούδι, ακολουθεί τη χρυσή διαδρομή του και στο τέλος βυθίζεται ήσυχα μέσα στη θάλασσα*». Η ανατολή περιγράφεται με ένα μελωδικό διάλογο των εγχόρδων με τα κόρνα και τα ζύλινα πνευστά ξεχωριστά, που βαθμιαία αναπτύσσεται, ώσπου ένα μεγαλειώδες φρόσιαιο αναγγέλλει την ολική επικράτηση του φωτός έναντι του σκότους. Μια χαριτωμένη και ήρεμη μελωδία περιγράφει την πορεία του ήλιου πάνω από τα γαλανά νερά, ώσπου αρχίζει να σβήνει σιγά σιγά, καθώς ο ήλιος βυθίζεται στη θάλασσα και το σκοτάδι επιστρέφει θριαμβικά. Ο συνθέτης έχει πλέον εκφράσει τη χαρά του για την περίοδο συζυγικής ευτυχίας, αλλά και την απαισιοδοξία του στο τέλος, για το ότι αυτή η ευτυχία δεν είναι τίποτε παραπάνω από μία μικρή παρένθεση

Pēteris Vasks (1964–): Κοντσέρτο για φλάουτο, I. Cantabile II. Quasi una burlesca III. Cantabile II 33'

Τα έργα του Βασκς χαρακτηρίζονται από φωτεινότητα και εκφραστικότητα, ενώ επιχειρούν παράλληλα να εμβαθύνουν στη σχέση του ανθρώπου με τη φύση και την αναδειξουν. Αυτό τα στοιχεία συναντάμε και στο *Κοντσέρτο για φλάουτο*, το μόνο κοντσέρτο του συνθέτη για το συγκεκριμένο όργανο, το οποίο πάντως κατέχει κυρίαρχη θέση στην εργογραφία του. Η μελωδία έχει κυρίαρχο ρόλο στο έργο και μεγαλύτερη ίσως σημασία από τη δεξιοτεχνία. Περιγράφει έναν περίπατο στη φύση σε μια ήσυχη βροδιά, με το φλάουτο να εικονίζει τον άνθρωπο και την ορχήστρα το περιβάλλον του σε αυτή τη νυχτερινή περιπλάνηση. Ο Βασκς απομακρύνεται συνειδητά από το νεο-ρομαντικό ύφος και ξεδιπλώνει μία σύνθεση περισσότερο προσιτή σε ένα ευρύτερο ακροατήριο, ενώ η σκόληνη αποφασιστικότητα του δεύτερου μέρους θμιρίζει έντονα Σοστακόβιτς. Η μελωδία ρέει μέσα σε μία γαλήνια ηρεμία και περιγράφει μία αποράμιλλη φυσική μορφοιά, που στολίζεται επιπλέον με τις δροσερές πνοές του ανέμου και τα ποιμενικά κουδουνίσματα, ενώ δεν λείπουν και οι στιγμές διαλογισμού για την κατανόηση αυτού του μεγαλείου και μία υποψία θρήνου για μία πιθανή καταστροφή του. Χαρακτηριστικοί ήχοι της Βαλτικής αναμειγνύονται ιδιοφυώς με μαγευτικές πινελιές από το φλάουτο, με σκοπό να τονιστεί η ανάγκη να ενωθεί ο άνθρωπος με το περιβάλλον του και να ζήσει σε αρμονία με αυτό. Οι συνεχείς μεταπτώσεις της έντασης από στο φλάουτο προσδίδουν ρυθμό και δοκιμάζουν τη δεξιοτεχνία του ερμηνευτή, αλλά ο συνθέτης απαιτεί και μεγάλη κατάθεση συναισθημάτων από το σολίστα, εκτός από ευελιξία και άρτια τεχνική. Το έργο γράφτηκε για τον Michael Faust το 2007, ο οποίος το έχει ηχογραφήσει πρόσφατα για τη Naxos, υπό τη διεύθυνση ενός άλλου κορυφαίου φλαουτίστα και γλωσσού της Κ.Ο.Θ., του Patrick Gallois.

Luis Hector Berlioz (1803–1869): Symphonie fantastique I. Reveries – Passions II. A Ball III. Scene in the Fields IV. March to the Scaffold V. Dream of the Night of the Sabbath 49'

Η *Φανταστική Συμφωνία* του Μπερλιόζ είναι ένα έργο που δεν είναι υπερβολή να χαρακτηριστεί ως ορόσημο στην ιστορία της μουσικής. Έκανε πρεμιέρα στο Ωδείο των Παρισίων το 1860 και έκτοτε όρισε τη μετα-Μπετόβεν περίοδο δημιουργώντας ουσιαστικά την προγραμματική μουσική, ενώ παράλληλα αποτελεί και την πρώτη ψυχεδελική μουσική δημιουργία, με την έντονα ονειρική και παραδοσιαγόνα φύση της να οφείλεται πιθανότατα στη χρήση οπίου από το συνθέτη, όπως συμβαίνει και με τον ήρωα της ιστορίας που μας διηγείται ο Μπερλιόζ. Για πρώτη φορά στην ιστορία της μουσικής, ο κύριος σκοπός και η επιδίωξη ενός συμφωνικού έργου είναι το δράμα της ζωής ενός καλλιτέχνη, που γίνεται με συγκεκριμένο πρόγραμμα, γχορμημένο από το συνθέτη πάνω στην παρτιτούρα: «*Ένας νέος μουσικός, αρρωστημένος ευαισθησίας και φλογερής φαντασίας, από ερωτική απογοήτευση επιχειρεί στην απελπισία του να αυτοκτονήσει παίρνοντας όπιο. Η δόση του ναρκωτικού, πολύ μικρή για να του προκαλέσει το θάνατο, τον βυθίζει σε έναν ύπνο βαθύ, συνοδευόμενο από τα πιο παράξενα οράματα. Οι αισθήσεις του, τα αισθήματά του, οι αναμνήσεις του μεταμορφώνονται στο άρρωστο μυαλό του σε σκέψεις και εικόνες μουσικές. Η αγαπημένη του γίνεται κι αυτή μια μελωδία, μια έμμονη ιδέα που την ζαναβρίσκει και την ακούει παντού*». Αυτή η ιδέα fixe (έμμονη ιδέα) λοιπόν, που εκφράζει το αντικείμενο του πόθου του δημιουργού και αναφέρεται πιθανότατα στην Ιρλανδέζα ηθοποιό Χάριετ Σμιθσον κυριαρχεί σε ολόκληρο έργο, επανερχόμενη με διάφορες μορφές και αποτελώντας έτσι το συνεκτικό ιστό όλης της συμφωνίας.

Το πρώτο μέρος ονομάζεται 'Ονειροπόλησις – Πάθη' και χαρακτηρίζεται για το ριζοσπαστικό αρμονικό του πρόγραμμα και την αντισυμβατική μορφή του. Ο συνθέτης μας εισάγει το κύριο μελωδικό θέμα που περιγράφει την 'έμμονη ιδέα' του καλλιτέχνη, ενώ παράλληλα ο Μπερλιόζ σημειώνει: «... ο νεαρός μουσικός, που πλήττει από μια ασθένεια του πνεύματος, την οποία κάποιος συγγραφέας περιέγραψε ως 'ο κυματισμός των παθών', βλέπει για πρώτη φορά μπροστά του τη γυναίκα που συγκεντρώνει όλες τις χάρες και που θα περιέγραφε κανείς ως την ιδανική γυναίκα και την ερωτεύεται απερίγηνα...».

Το δεύτερο μέρος ονομάζεται 'Ο χορός' και ξεκινά με μία μυστηριώδη μελωδία που εισάγει μία ατμόσφαιρα αναμνήης ενός επικείμενου ενθουσιασμού. Ένα θέμα βαλς υπενθυμίζει την 'έμμονη ιδέα', όμως διακόπτεται συχνά και ενίοτε γίνεται εντελής. Ο χορός εξελίσσεται μέσα στην αίγλη και τον αισθησιασμό: «...ο καλλιτέχνης βρσκαίει τον εαυτό του σε διαφορετικές καταστάσεις. Μέσα στη δίνη ενός πάθι ή σε μια ήσυχη περιούλλογή των όμορφων αξιοθέατων της φύσης. Παντού όμως τον στοιχειώνει η εικόνα της αγαπημένης του που συγχίζει το μυαλό του...».

Στο τρίτο μέρος που ονομάζεται 'Σκηνή στην εξοχή' κυριαρχεί μία υποβλητική μελωδία. Η γαλήνη της φύσης και η μελαγχολία διακόπτονται από το φόβο και την αγωνία. Η γλυκιά μελωδία των Άλλεων από τους δυο βοσκόους φέρνει αρχικά τη γαλήνη και την ευτυχία. Όταν όμως μένει ένας, σημαίνει μοναξιά. Ο ήχος της βροντής ακολουθείται από μία πνιγνή σιωπή: «... ένα βράδυ στην ύπαιθρο άκουσε τη χαρακτηριστική μελωδία των Άλλεων από δύο βοσκούς κάπου μακριά. Το ποιμενικό αυτό νουέτο και το απαλό θρόισμα των δέντρων από τον άνεμο αποκατέστησαν την ηρεμία στην καρδιά του. Μέσα στη μελαγχολική του μοναξιά έληξε ότι θα την κάνει δική του. Τι θα γίνει όμως αν αυτή τον προδώσει...».

Το τέταρτο μέρος ονομάζεται 'Πορεία προς το ικρίωμα' και σύμφωνα με το συνθέτη είναι ένα ανολοκλήρωτο μέρος. Ο πρωταγωνιστής της ιστορίας βαδίζει προς την εκτέλεση. Η μοπή είναι άλλοτε πένθιμη και άλλοτε πανηγυρική. Λίγο πριν το τέλος μία ξεχωρισμένη υπενθύμιση της 'έμμονης ιδέας' του και ύστερα έρχεται ο θάνατος. Η γκλόιτλινα πέφτει, το κεφάλι καταλήγει δραματικά μέσα σε ένα καλάθι: «...πνευιόμενος ότι η αγάπη του περιφρονείται, ο καλλιτέχνης δηλητηριάζει με όπιο τον εαυτό του. Η δόση του δεν τον σκοτώνει, αλλά τον ρίχνει σε έναν βαθύ ύπνο με ταραγμένα όνειρα. Έχει σκοτώσει την αγαπημένη του και οδηγείται στο ικρίωμα. Φωνάζει για συχώρηση και κατηγορεί το ναρκωτικό...».

Το φινάλε ονομάζεται 'Όνειρο μιας Σαββατιάτικης νύχτας' και χαρακτηρίζεται από τις συχνές εναλλαγές στο τέμπο και τη χρήση της κυκλικής δομής. Ο συνθέτης αναμειγνύει το χορό των μαγισσών με το λειτουργικό ύμνο της καθολικής εκκλησίας για την κβεία, δημιουργώντας μία μισορλέσκ παρωδία του Dies Irae. «...ο καλλιτέχνης βλέπει τον εαυτό του στο Σάββατο των Μαγισσών, ανάμεσα σε ακιές, μάγουσ και τέρατα κάθε είδους, που έχουν έρθει για την κβεία του. Παράξενοι ήχοι, κραυγές, στεναγμοί και ξεσπάσματα γέλιου ακούγονται. Η μελωδία της 'έμμονης ιδέας' επανεμφανίζεται, αλλά έχει χάσει πλέον κάθε ίχνος ευγενείας και συστολής. Τώρα είναι ένας κυδαίος βρυχηθμός που έρχεται να πάρει μέρος σε ένα δαιμονικό όργιο...».

Το γράμμα του Μπερλιόζ προς τον πατέρα του λίγο πριν ξεκινήσει να γράφει τη *Φανταστική Συμφωνία* του μας βοηθά να κατανοήσουμε πολλά: «*Συχνά βιώνω τα πιο ασυνήθιστα πράγματα, όμως τίποτα από αυτά δεν μου δίνει μια συγκεκριμένη ιδέα. Βρίσκομαι σε μια νευρική έξαρση σαν αυτή που φέρνει το όπιο και θέλω να ηρεμήσω αυτό τον ηυρετώδη ενθουσιασμό. Αυτός ο φανταστικός κόσμος έχει γίνει κομμάτι του εαυτού μου. Συνέχεια εμπλοτίζεται με νέες ιδέες και εμπειρίες και έχει καταστήσει πραγματική ασθένεια. Μετά βίας ανέχω όλο αυτό το σωματικό και ψυχικό πόνο και μόνο έναν τρόπο έχω βρει για να μπερδέσω να ικανοποιώ όλη αυτή την έκρηξη συναισθημάτων: τη μουσική*».

ΚΡΑΤΙΚΗ
ΟΡΧΗΣΤΡΑ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΜΕ ΤΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ:

ΚΘΒΕ

ΚΡΑΤΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ
ΒΟΡΕΙΟΥ ΕΛΛΑΔΟΣ

Νίλσεν, Βασκς & Μπερλιόζ

Διεύθυνση Ορχήστρας: Mihkel Kütson
Φλάουτο: Όθωνας Γκόγκας

Παρασκευή

08/04/2016

20.30 Θέατρο Εταιρείας Μακεδονικών Σπουδών

Πρόγραμμα

Καρλ Νίλσεν: Εισαγωγή "Ήλιος", έργο 17
Πέτερς Βασκς: Κοντσέρτο για φλάουτο
Εκτόρ Μπερλιόζ: Φανταστική Συμφωνία

Εισιτήρια:

15€, 10€, 5€

Προώληση εισιτηρίων:
Εκδοτήριο ΚΟΘ, Πλατεία Αριστοτέλους
τηλ. 2310 236990
& από το www.tssso.gr

www.tssso.gr

ΧΟΡΗΓΟΣ ΦΙΛΟΞΕΝΙΑΣ:

ΧΟΡΗΓΟΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ:

Ακούτε κάθε Τρίτη 18:00-19:00 την εκπομπή
Η Κ.Ο.Θ. ΣΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΑ
με τον Θανάση Γωγάδη,
από τον 9,58 fm και το Γ' Πρόγραμμα